

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 27.9.2017
COM(2017) 571 final

2017/0245 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**de modificare a Regulamentului (UE) 2016/399 în ceea ce privește normele aplicabile
reintroducerii temporare a controalelor la frontierele interne**

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Temeiurile și obiectivele propunerii

În ultimii doi ani, Uniunea Europeană s-a confruntat cu o creștere semnificativă a situațiilor de reintroducere temporară a controalelor la frontierele interne. Începând din luna septembrie 2015, controalele la frontieră au fost reintroduse și prelungite de peste 50 de ori (în comparație cu 36 de cazuri de reintroducere în perioada 2006-2015¹). Această situație a fost cauzată de deplasările secundare ale migranților în situație neregulamentară și de creșterea amenințărilor teroriste transfrontaliere grave la adresa securității interne sau a ordinii publice în unele state Schengen. Aceste amenințări grave au obligat statele membre să prelungească de mai multe ori controalele la frontieră care fuseseră reintroduse, uneori până la epuizarea termenelor legale actuale.

Comisia a recunoscut încă din mai 2017 că în ultimii ani au apărut noi provocări în materie de securitate, după cum au arătat atacurile teroriste repetate. În această privință, deși cadrul juridic actual a fost suficient pentru a răspunde provocărilor cu care ne-am confruntat până acum, Comisia a demarat un proces de reflecție prin care să se răspundă la întrebarea dacă acest cadru este îndeajuns de potrivit pentru a răspunde provocărilor în materie de securitate, aflate într-o continuă evoluție.

Pe baza normelor Schengen actuale, controalele la frontierele interne sunt posibile pentru perioade mai lungi de șase luni atunci când există deficiențe grave în gestionarea frontierelor externe de către un stat membru, demonstrate în urma unei evaluări Schengen, care periclitează funcționarea generală a spațiului fără controale la frontierele interne sau ca urmare a nerespectării de către un stat membru a unei decizii a Consiliului care identifică măsurile de atenuarea a riscurilor în materie de control al frontierelor externe ce pun în pericol funcționarea spațiului Schengen [articolul 29 din Codul frontierelor Schengen, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2016/1624 din 14 septembrie 2016 privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european]². În astfel de cazuri, Consiliul, pe baza unei propuneri din partea Comisiei, poate să recomande ca unul sau mai multe state membre să decidă reintroducerea controalelor la toate frontierele lor interne sau la anumite părți ale acestora, pentru o perioadă de timp stabilită, nu mai lungă de șase luni, care poate fi reînnoită de trei ori³.

În situațiile în care amenințarea gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne nu are legătură cu deficiențe în ceea ce privește gestionarea frontierelor externe determinate în urma unei evaluări Schengen, reintroducerea controalelor la frontierele interne trebuie să respecte

---

¹ A se vedea lista controalelor la frontierele interne care au fost reintroduse https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/what-we-do/policies/borders-and-visas/schengen/reintroduction-border-control/docs/ms_notifications_-_reintroduction_of_border_control_en.pdf.

² În conformitate cu această procedură, la 12 mai 2016 Consiliul a recomandat, pe baza unei propuneri a Comisiei, ca cinci dintre statele membre cele mai afectate de deplasările secundare să reintroducă controale la unele din frontierele lor interne. La 12 mai 2017, Consiliul a autorizat prelungirea controalelor respective de către aceste cinci state membre pentru a treia și ultima oară, până la 11 noiembrie 2017.

³ În condițiile în care noul Regulament privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european a asigurat noi resurse și instrumente (cum ar fi evaluările obligatorii ale vulnerabilității și recomandările subsecvente, precum și obligativitatea punerii în comun a resurselor), gestionarea frontierelor UE este mai rezilientă în fața noilor provocări, în cazul în care acestea s-ar manifesta din nou. Acest lucru ar trebui să limiteze în mod semnificativ necesitatea reintroducerii controalelor temporare la frontierele interne motivată de situația de la frontierele externe.

condițiile și perioadele maxime prevăzute la articolele 25-28 din Codul frontierelor Schengen. În aceste situații, controalele la frontierele interne pot fi efectuate timp de până la șase luni – în cazul unor evenimente previzibile, cum ar fi evenimentele sportive internaționale sau politice (articolul 25), sau de până la două luni – în cazurile care necesită o acțiune imediată (articolul 28). În interpretarea Comisiei, perioadele de reintroducere a controalelor la frontieră în temeiul articolelor 28 și 25 pot fi cumulate. Aceasta înseamnă că, în ceea ce privește deciziile de reintroducere a controalelor la frontieră din motive diferite, fiecare notificare se examinează separat și în funcție de caracteristicile sale proprii, stabilindu-se perioada de reintroducere a controalelor pentru fiecare caz particular.

În ansamblu, utilizarea reintroducerii temporare a controalelor la frontieră arată că statele membre aplică această măsură în mod responsabil⁴. Costurile simulate ale unei situații de neaplicare a normelor Schengen demonstrează în mod clar că aceasta este întotdeauna o decizie costisitoare pentru economie⁵.

Cu toate acestea, în ultimii doi ani, normele și procedura de prelungire a controalelor temporare la frontierele interne s-au dovedit insuficient adaptate pentru a răspunde amenințărilor tot mai mari la adresa ordinii publice sau a securității interne. De asemenea, normele actuale nu contribuie la promovarea utilizării de măsuri alternative de atenuare a amenințărilor grave. În plus, este necesar să se asigure că statul membru care intenționează să reintroducă sau să prelungească controalele la frontieră cooperează cu statele membre învecinate. În fine, este necesar să fie mai bine reflectată în cadrul juridic obligația statelor membre de a evalua, cu suficient timp înainte de luarea deciziei privind reintroducerea controalelor la frontierele interne, dacă și cum ar putea măsurile alternative disponibile să răspundă la amenințarea identificată, în conformitate cu Recomandarea Comisiei din 12 mai 2017 privind efectuarea de verificări proporționale de către poliție și cooperarea polițienească în spațiul Schengen, care, printre altele, încurajează statele membre să acorde prioritate verificărilor proporționale efectuate de poliție, și nu reintroducerii temporare a controalelor la frontierele interne în cazul unei amenințări grave la adresa ordinii publice sau a securității interne.

Având în vedere considerațiile de mai sus, Comisia a ajuns la concluzia că este necesară actualizarea normelor privind reintroducerea temporară a controalelor la frontierele interne.

În consecință, obiectivul prezentei propuneri este:

- să se asigure că perioadele maxime în care se pot aplica controale temporare la frontierele interne permit statelor membre să ia, atunci când este cazul, măsurile necesare pentru a răspunde unei amenințări grave la adresa ordinii publice sau a securității interne;

---

⁴ Din 2006 (data adoptării Codului frontierelor Schengen) și 2015 (anul în care s-a constatat existența unei crize în domeniul migrației), controalele la frontieră au fost reintroduse de 36 de ori și nu au fost prelungite aproape niciodată, acestea fiind de obicei aplicate numai timp de câteva zile sau săptămâni.

⁵ Potrivit analizei Comisiei cu privire la costurile economice directe ale unei situații de neaplicare a normelor Schengen, cu alte cuvinte a unei situații în care controalele la frontieră sunt reintroduse pe o perioadă mai lungă de timp, întârzierile la frontiere ar avea un impact considerabil asupra transportului transfrontalier (în special a celui rutier), asupra turismului, a administrațiilor publice și a lucrătorilor și călătorilor transfrontalieri. Pentru aceste categorii, costurile directe estimate variază între 5 și 18 miliarde EUR pe an (reprezentând 0,06-0,13 % din PIB), în funcție de timpul pierdut ca urmare a întârzierilor. Costurile indirecte pe termen mediu ale unei situații de neaplicare a normelor Schengen pot fi considerabil mai mari decât estimările privind costurile directe, întrucât impactul asupra schimburilor, a investițiilor și a mobilității intracomunitare ar fi fără precedent în cazul în care revenirea la situația anterioară normelor Schengen ar pune în pericol integrarea economică.

- să se introducă garanții procedurale mai bune pentru a se asigura că deciziile referitoare la introducerea sau prelungirea controalelor temporare la frontierele interne se bazează pe o evaluare adecvată a riscurilor și sunt adoptate în cooperare cu celelalte state membre vizate;
- În acest scop, se propun următoarele măsuri:
- perioada maximă de reintroducere temporară a controalelor la frontierele interne pentru durata previzibilă a unei amenințări grave este majorată la un an (de la șase luni, cât era anterior), iar limita maximă a duratei perioadelor de prelungire este majorată de la 30 de zile la șase luni;
- statele membre vor pregăti și transmite o evaluare a riscurilor privind durata preconizată a amenințării identificate și secțiunile frontierelor interne afectate, în care demonstrează că prelungirea controalelor la frontierele interne reprezintă o măsură de ultimă instanță. Dacă controalele la frontieră sunt prelunghite cu o perioadă mai lungă de șase luni, statul membru va explica, de asemenea, retroactiv modul în care controalele la frontieră au contribuit la gestionarea amenințării identificate. Pentru a se garanta calitatea unor astfel de evaluări ale riscurilor, agențiile relevante (Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european și Europol) vor fi implicate în acest proces de către Comisie;
- să se dea curs mai bine opiniei Comisiei prin care sunt exprimate preocupări cu privire la necesitatea sau proporționalitatea controalelor la frontieră și să se instituie o procedură de consultare implicând Comisia, statele membre și, conform propunerii actuale, agențiile relevante. necesitatea cooperării cu statele membre învecinate afectate de controalele la frontierele interne preconizate va fi asigurată mai bine în cadrul procedurii de consultare existente;
- se introduce o nouă posibilitate de prelungire a controalelor cu maxim doi ani, în cazul în care amenințarea gravă la adresa securității interne sau a ordinii publice continuă să existe după expirarea termenului inițial de un an, cu condiția ca aceasta să poată fi atribuită aceluiași motive (de exemplu amenințări aferente activității unei rețele teroriste transfrontaliere) și ca pe teritoriul respectiv să fie luate măsuri naționale excepționale comparabile ca nivel (cum ar fi declararea stării de urgență) pentru gestionarea amenințării;

În contextul acestor modificări, propunerea clarifică, de asemenea, formularea prin care se stabilește termenul aplicabil în temeiul articolului 29 din Codul frontierelor Schengen.

Propunerea nu modifică motivele pentru reintroducerea temporară a controalelor la frontierele interne prevăzute în Codul frontierelor Schengen.

• **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

Propunerea modifică perioadele generale pentru reintroducerea temporară a controalelor la frontierele interne prevăzute la articolul 25, mai concret în cazul evenimentelor/amenințărilor previzibile, menținând în același timp principiul actual al reintroducerii temporare a controalelor la frontieră și garanțiile aplicabile în astfel de cazuri, în condițiile în care, pe de o parte, Comisia are competența (și, în cazul perioadelor mai lungi de șase luni, datoria) să adopte o poziție în privința necesității și proporționalității verificărilor preconizate și, pe de altă parte, se aplică procedura de consultare prevăzută la articolul 27 alineatul (5) din Codul frontierelor Schengen, care urmează să fie consolidată acum prin participarea agențiilor relevante care au expertiza necesară pentru evaluarea informațiilor transmise de statele membre în cauză în notificare și în evaluarea riscurilor. În plus, vor continua să se aplice

criteriile pentru reintroducerea temporară a controalelor la frontierele interne prevăzute la articolul 26 din Codul frontierelor Schengen.

Propunerea consolidează principiul potrivit căruia reintroducerea controalelor la frontierele interne trebuie să fie o măsură de ultimă instanță. În conformitate cu articolul 23 din Codul frontierelor Schengen, statele membre au în continuare dreptul de a recurge la verificări efectuate de poliție pe propriul teritoriu, inclusiv în zona de frontieră, ceea ce poate reprezenta, în anumite cazuri, o alternativă eficientă la reintroducerea temporară a controalelor la frontierele interne. Cerința de a prezenta o evaluare a riscului care să demonstreze că reintroducerea sau prelungirea controalelor la frontieră avută în vedere reprezintă o măsură de ultimă instanță ar trebui să încurajeze și mai mult statele membre să aibă în vedere utilizarea unor măsuri alternative, cum ar fi măsuri polițienești intensificate. În această privință, propunerea va sprijini și mai mult punerea în aplicare a recomandării Comisiei privind efectuarea de verificări polițienești proporționale în cadrul teritoriului⁶, prin care Comisia încurajează în mod explicit statele membre să acorde prioritate verificărilor efectuate de poliție, și nu reintroducerii temporare a controalelor la frontierele interne.

Propunerile de modificări sunt în concordanță cu articolul 72 din TFUE, întrucât nu afectează exercitarea responsabilităților care le revin statelor membre cu privire la menținerea ordinii publice și la apărarea securității interne.

Articolul 29 din Codul frontierelor Schengen va continua să reprezinte singurul temei pentru prelungirea controalelor la frontierele interne în cazul unor deficiențe grave în materie de gestionare a frontierelor externe de către un stat membru demonstrate de o evaluare Schengen. Această posibilitate a fost recent consolidată de dispozițiile relevante ale Regulamentului privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european, conform cărora lipsa unor măsuri adecvate, din partea unui stat membru, ca urmare a unei evaluări negative a vulnerabilității sau lipsa solicitării, din partea unui stat membru, de sprijin suficient din partea Agenției Europene pentru Paza de Frontieră și de Coastă pentru a răspunde la o presiune specifică și disproporționată la frontierele sale externe de natură să pericliteze funcționarea spațiului Schengen ar putea justifica reintroducerea temporară a controalelor la frontierelor interne [articolul 19 alineatul (10) din Codul frontierelor Schengen].

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

În conformitate cu articolul 26 din Codul frontierelor Schengen, care continuă să se aplice, la luarea deciziilor de reintroducere temporară a controalelor la frontierele interne sau de prelungire a acestuia ar trebui să se ia în considerare în special impactul probabil al unei astfel de măsuri asupra liberei circulații a persoanelor în spațiul fără controale la frontierele interne. În acest context, ar trebui reamintit că Directiva 2004/38/CE⁷ nu prevede dreptul de a nu fi supus controalelor de securitate la traversarea frontierelor unde sunt efectuate controale în conformitate cu Codul frontierelor Schengen. Prin urmare, actualizarea perioadei maxime de introducere a controalelor la frontierele interne nu implică, în sine, un impact negativ asupra libertății de circulație. Numai utilizarea abuzivă a acestei posibilități ar putea afecta libertatea de circulație.

Pentru a atenua acest risc, se propune ca, pe lângă posibilitatea de a-și exprima preocupările privind necesitatea sau proporționalitatea (reintroducerii sau prelungirii) controalelor la frontieră, aflată actualmente la dispoziția sa, Comisia să aibă de acum obligația de a emite un

⁶ C(2017) 3349 final.

⁷ Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, JO L 158/77 din 30.4.2004.

aviz de fiecare dată când se efectuează controale la frontieră pe perioade mai lungi de șase luni. Procedura de consultare conține o garanție suplimentară, constând în faptul că de acum este necesară implicarea agențiilor relevante. În propunerea de text privind procedura de consultare, care ar urma să fie condusă de Comisie, s-a clarificat faptul că sunt luate în considerare în mod corespunzător opiniile exprimate de statele membre afectate de astfel de controale.

Propunerea contribuie la consolidarea securității în spațiul Schengen prin faptul că oferă statelor membre posibilitatea legală de a prelungi, atunci când este necesar, controalele la frontierele interne ca răspuns la o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne care justifică astfel de controale.

Actualizarea cadrului juridic Schengen în lumina experienței acumulate în materie de gestionare cu succes a noilor provocări pentru a menține capacitatea acestuia de a răspunde în mod adecvat la amenințări grave și persistente la adresa ordinii publice sau a securității interne, prin asigurarea timpului suplimentar care ar putea fi necesar pentru abordarea acestora, este în deplină concordanță cu activitatea Comisiei prevăzută în Agenda Europeană privind migrația și în Agenda europeană privind securitatea.

2. TEMEIUL JURIDIC, SUBSIDIARITATEA ȘI PROPORȚIONALITATEA

• Temeiul juridic

Propunerea se bazează pe articolul 77 alineatul (2) litera (e) din TFUE.

Propunerea modifică Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul frontierelor Schengen).

• Subsidiaritatea (pentru competența neexclusivă)

Acțiunile desfășurate în domeniul spațiului de libertate, securitate și justiție se încadrează într-un domeniu de competență partajată între UE și statele membre, în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din TFUE. Prin urmare, principiul subsidiarității este aplicabil în temeiul articolului 5 alineatul (3) din TUE, conform căruia Uniunea intervine numai dacă și în măsura în care obiectivele acțiunii preconizate nu pot fi realizate în mod satisfăcător de statele membre nici la nivel central, nici la nivel regional și local, dar, datorită dimensiunilor și efectelor acțiunii preconizate, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii.

Propunerea modifică, într-o manieră limitată, dispozițiile existente ale capitolului III din Codul Frontierelor Schengen privind reintroducerea temporară a controalelor la frontierele interne, ca răspuns la experiența din ultimii ani, constând în faptul că o serie de state membre au prelungit de mai multe ori perioadele inițiale de reintroducere a controalelor la frontierele interne.

Propunerea consolidează, de asemenea, obligațiile statelor membre față de statele membre învecinate afectate de reintroducerea sau prelungirea preconizată a controalelor la frontieră, deoarece eficiența dispozițiilor actuale în materie s-a dovedit limitată.

Obiectivul de a defini domeniul de aplicare, durata și procedura aplicabile prelungirii excepționale a controalelor temporare introduse pe anumite secțiuni ale frontierelor interne, ținând cont de responsabilitățile statelor membre în ceea ce privește ordinea publică și securitatea internă, precum și de nevoia de a limita controalele la frontierele interne la strictul necesar, astfel încât să fie menținut spațiul fără controale la frontierele interne, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre acționând individual și poate fi realizat

mai bine la nivelul Uniunii. Prin urmare, Uniunea poate adopta măsurile propuse, în conformitate cu principiul subsidiarității.

- **Proportionalitatea**

Modificările propuse în ceea ce privește normele referitoare la reintroducerea temporară a controalelor la frontierele interne sunt proporționale cu obiectivul de apărare a ordinii publice și de asigurare a securității interne în spațiul fără controale la frontierele interne.

Propunerea reprezintă o recunoaștere integrală a faptului că, potrivit normelor Schengen, reintroducerea temporară a controalelor la frontiere și prelungirea acestuia trebuie să rămână o excepție și să facă obiectul unor norme specifice, comune statelor membre ale spațiului Schengen.

Propunerea reprezintă o reacție la deficiențele identificate ale normelor existente privind amenințările persistente la adresa ordinii publice și a securității interne cu care s-au confruntat unele state membre în ultimii ani (cum ar fi amenințările teroriste transfrontaliere sau deplasările secundare ale migranților în situație neregulamentară, care au justificat reintroducerea temporară a controalelor la frontierele interne). Pe baza acestei experiențe, a rezultat că practica acceptată de Comisie constând în combinarea perioadelor maxime pentru controalele la frontierele interne în temeiul articolului 28 (evenimente care necesită acțiune imediată) și în temeiul articolului 25 (evenimente previzibile) se poate dovedi insuficientă pentru a răspunde anumitor amenințări pe termen lung.

În acest sens, propunerea:

1) majorează la maximum un an perioada generală în care se pot aplica controale ca urmare a unor evenimente.

Se prevede ca această perioadă maximă să fie aplicată dacă amenințările la adresa ordinii publice sau a securității interne nu pot fi eliminate în termen de câteva luni. Această posibilitate nu ar trebui să afecteze perioada medie de aplicare a controalelor la frontieră reintroduse pe baza celor mai frecvente motive, care au în general legătură cu evenimentele sportive sau cu evenimentele politice la nivel înalt. După cum se știe, în limitele trasate de Codul frontierelor Schengen, decizia privind durata efectivă a reintroducerii temporare a controalelor la frontieră în temeiul articolului 25 sau 28 din Codul frontierelor Schengen este de competența statelor membre. Cu toate acestea, având în vedere că domeniul de aplicare și durata reintroducerii temporare a controalelor la frontierele interne nu ar trebui să depășească ceea ce este strict necesar pentru a răspunde unei amenințări grave, Comisia poate monitoriza durata efectivă a acestor controale și poate emite un aviz în acest sens. În cazul unor preocupări legate de necesitatea sau proporționalitatea controalelor reintroduse la frontieră sau atunci când se efectuează controale la frontierele interne pentru o perioadă mai mare de șase luni, Comisia are obligația de a emite un aviz.

În plus, recurgerea abuzivă la perioadele actualizate va fi abordată în cadrul competențelor generale de gardian al tratatelor de care dispune Comisia.

De asemenea, reintroducerea sau prelungirea controalelor la frontieră vor face obiectul unei evaluări a riscurilor, care ar trebui să examineze durata preconizată a amenințării și secțiunile de frontieră afectate, să evalueze măsurile disponibile și să explice de ce măsura aleasă este considerată a fi cea mai bună pentru gestionarea amenințării identificate. După o perioadă de șase luni de aplicare efectivă a controalelor la frontieră, evaluarea riscurilor ar trebui să includă, de asemenea, o analiză a modului în care prelungirea sau prelungirile anterioare au contribuit la remedierea amenințării identificate.

2) Propunerea introduce, de asemenea, posibilitatea ca statele membre să poată prelungi în mod excepțional controalele la frontierele interne dacă aceleași amenințări persistă mai mult de un an, dar numai în cazul în care amenințarea gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne invocată ca justificare pentru prelungirea controalelor la frontieră este suficient de specifică și corespunde unor măsuri naționale excepționale comparabile ca nivel, cum ar fi starea de urgență. Pentru a se asigura caracterul extraordinar al unei astfel de prelungiri, posibilitatea specifică de a depăși perioadele generale prevăzute în Codul frontierelor Schengen ar necesita un aviz al Comisiei, urmat de o recomandare a Consiliului prin care să se stabilească, după caz, condițiile pentru cooperarea dintre statele membre în cauză și care ar reprezenta o condiție prealabilă pentru orice prelungire. Recomandarea ar putea viza perioade de până la șase luni, care ar putea fi prelungete de maximum trei ori, de fiecare dată pentru perioade de până la șase luni, cu respectarea aceleiași proceduri.

- **Alegerea instrumentului**

Propunerea se referă la modificarea unui regulament. Întrucât propunerea vine în completarea dispozițiilor existente ale titlului III capitolul II din regulamentul vizat referitoare la reintroducerea temporară a controalelor la frontierele interne, regulamentul este singurul instrument adecvat.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Evaluarea impactului**

Modificările propuse permit un anumit grad controlat de flexibilitate în cadrul normelor existente, fără a se altera logica reintroducerii excepționale a controalelor la frontierele interne. Acest lucru justifică o analiză simplificată a opțiunilor disponibile. Prin urmare, nu este necesară o evaluare completă a impactului.

- **Drepturile fundamentale**

Modificările propuse respectă drepturile fundamentale și principiile prevăzute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în particular libertatea de circulație și de ședere (articolul 45). Continuă să se aplice garanțiile prevăzute la articolul 3a, la articolul 4 și la articolul 7 din Codul frontierelor Schengen.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Modificarea propusă nu are implicații pentru bugetul UE.

5. ALTE ELEMENTE

- **Explicații detaliate referitoare la prevederile specifice ale propunerii**

Articolul 25 se modifică după cum urmează:

- Perioada maximă de aplicare a reintroducerii temporare a controalelor la frontierele interne în cazul unor evenimente previzibile care prezintă o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne, astfel cum este prevăzută la alineatul (4) prima teză din respectiva dispoziție, se majorează de la șase luni la un an. În aceeași ordine de idei, pentru a asigura proporționalitatea dintre durata perioadelor de reînnoire prevăzute în prezenta dispoziție și durata maximă totală a introducerii controalelor la frontieră, alineatele (1) și (3) sunt modificate la rândul lor,

prevăzându-se majorarea duratei perioadelor de reînnoire posibile de la 30 de zile la șase luni.

- Scopul acestei modificări este de a ține cont de amenințările grave și persistente la adresa ordinii publice sau a securității interne (cum ar fi amenințările teroriste transfrontaliere sau deplasările secundare ale migranților în situație nereglementară care justifică reintroducerea temporară a controalelor la frontierele interne) a căror gestionare, după cum s-a demonstrat în ultimii câțiva ani, poate necesita mai mult timp.
- Alineatul (2) este modificat pentru a se introduce trimiterea la noul articol 27a.
- La alineatul (4) se adaugă posibilitatea de a prelungi în mod extraordinar durata controalelor la frontierele interne după expirarea perioadei maxime. În consecință, dacă o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne persistă mai mult de un an, controalele la frontieră pot fi prelungite în mod excepțional cu perioade reînnoibile de până la șase luni, totalizând maximum doi ani, cu respectarea condițiilor și a procedurii prevăzute la noul articol 27a.
- Scopul acestei modificări este ca prin noile norme să se poată face față mai bine noilor provocări.

Articolul 27 se modifică după cum urmează:

- La alineatul (1), care definește elementele reintroducerii preconizate a controalelor la frontieră [care, în conformitate cu articolul 25 alineatul (3), se aplică și prelungirilor], se adaugă o nouă literă, (aa), prin care se introduce o nouă obligație a statelor membre de a pregăti și comunica o evaluare a riscurilor. Această evaluare a riscurilor ar trebui să estimeze durata preconizată a amenințării, să determine secțiunile de frontieră afectate și să demonstreze că introducerea controalelor la frontieră reprezintă o măsură de ultimă instanță. În evaluare ar trebui, de asemenea, să se raporteze în detaliu în ceea ce privește coordonarea cu statele membre învecinate afectate de controalele temporare la frontierele interne. Pentru a asigura calitatea acestor date, Comisia are obligația de a implica în acest proces agenția relevantă, în funcție de amenințarea care stă la baza reintroducerii sau prelungirii preconizate a controalelor la frontieră (cu alte cuvinte, fie Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă, fie Europol).

Scopul adăugării acestui nou element este sublinierea caracterului de ultimă instanță al controalelor la frontieră introduse ca răspuns la amenințări grave la adresa ordinii publice sau a securității interne, care ar trebui utilizate numai dacă se consideră că alte măsuri nu sunt suficiente pentru a obține aceleași rezultate.

Acest obiectiv este susținut de obligația specifică impusă statelor membre care reintroduc controale la frontieră pe o perioadă mai mare de șase luni de a demonstra în mod retroactiv că aceste controale au contribuit la gestionarea amenințării identificate.

Dispoziția modificată subliniază, de asemenea, necesitatea coordonării cu statele membre învecinate afectate de controalele la frontierele interne preconizate.

În acest context, la litera (e) se adaugă o formulare menită să clarifice faptul că respectiva coordonare cu statele membre învecinate afectate ar trebui să aibă loc înainte de luarea deciziei privind reintroducerea sau prelungirea controalelor la frontierele interne.

În plus, ultima teză a alineatului respectiv este modificată pentru a evidenția faptul că cooperarea cu statele membre învecinate va face obiectul unei atenții speciale din partea Comisiei, care poate solicita informații suplimentare în această privință.

- Având în vedere procedura specifică de prelungire a controalelor la frontieră pe perioade mai lungi de un an, sunt modificate în mod corespunzător circumstanțele în care Comisia are obligația de a emite un aviz, astfel cum se prevede la alineatul (4). În urma acestei modificări, Comisia sau orice stat membru are posibilitatea de a emite un aviz, dar în cazul unor preocupări legate de necesitatea sau proporționalitatea controalelor prevăzute a fi reintroduse la frontieră sau atunci când se efectuează controale la frontierele interne pentru o perioadă mai mare de șase luni, Comisia are obligația de a emite un aviz. Această obligație este consolidată și actualizată pentru a se ține cont de noua obligație referitoare la pregătirea evaluării riscurilor și de rolul agențiilor în acest proces.
- Alineatul (5), care stabilește în ce constă procedura de consultare dintre Comisie și statele membre, este la rândul său actualizat pentru a reflecta implicarea agențiilor. În consecință, agențiile ar trebui să participe la acest proces. Celelalte modificări reflectă modificările de la alineatele anterioare, acordând o vizibilitate mai mare verificării necesității și a proporționalității controalelor la frontieră preconizate. În fine, modificările propuse vizează să se asigure că reintroducerea temporară sau prelungirea controalelor la frontierele interne este însoțită în practică de măsuri de coordonare între statele membre afectate de astfel de controale.

După cum s-a menționat deja mai sus, se adaugă un nou articol 27a, cu scopul de a determina condițiile și procedura care trebuie respectate în cazul unei amenințări grave la adresa ordinii publice sau a securității interne a cărei durată depășește un an.

- Alineatul (1) explică faptul că se pot prelungi în mod excepțional controalele la frontieră după durata inițială de un an dacă există o amenințare gravă la adresa securității interne sau a ordinii publice care este suficient de specifică și durează mai mult de un an. Această dispoziție ar trebui interpretată în lumina considerentului 8, care oferă mai multe orientări privind modul în care poate fi demonstrat caracterul specific al amenințării. Astfel, ținând cont și de criteriile privind reintroducerea temporară a controalelor la frontieră prevăzute la articolul 26, controalele la frontieră ar putea fi prelungite, în mod excepțional, după expirarea termenului inițial de un an, pentru a sprijini măsurile excepționale (cum ar fi declararea stării de urgență) luate la nivel național pentru a gestiona amenințarea gravă și persistentă la adresa ordinii publice sau a securității interne.
- Alineatul (2) face trimitere la dispozițiile procedurale prevăzute la articolul 27, care ar trebui să se aplice în continuare (fiind vorba de condițiile referitoare la conținutul unei notificări, normele privind schimbul de informații cu Parlamentul European și Consiliul și dreptul de a clasifica unele informații).
- Alineatele (3) și (4) stabilesc procedura care trebuie urmată. Potrivit acestor proceduri, o astfel de prelungire extraordinară poate fi recomandată de Consiliu, ținând cont de avizul Comisiei [a cărei emitere este obligatorie, având în vedere modificarea articolului 27 alineatul (4) descrisă mai sus, și este prevăzută la articolul 27a alineatul (3)].

Prelungirea poate fi recomandată de trei ori, de fiecare dată pentru o perioadă de până la șase luni, cu respectarea aceleiași proceduri. Întrucât este probabil ca necesitatea

prelungirii controalelor la frontierele interne după expirarea termenului de un an să fie motivată de aspecte care au legătură cu competențele executive și de asigurare a aplicării legii de la nivel național și întrucât aceasta ar trebui să fie reflectată în măsuri naționale excepționale comparabile ca nivel, se propune ca recomandarea Consiliului să nu depindă de o propunere a Comisiei, care, având în vedere circumstanțele, ar risca să se bazeze pe informații foarte limitate. Cu toate acestea, avizul Comisiei ar trebui să fie luat în considerare în mod corespunzător de către Consiliu.

În acord cu dispozițiile anterioare prin care se dispunea o mai mare implicare a statelor membre învecinate, se propune, de asemenea, ca Consiliul să stabilească în cadrul recomandării sale, atunci când este cazul, condițiile privind cooperarea dintre statele membre în cauză.

Articolul 2 din regulament prevede condițiile standard privind intrarea în vigoare și domeniul de aplicare.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**de modificare a Regulamentului (UE) 2016/399 în ceea ce privește normele aplicabile reintroducerii temporare a controalelor la frontierele interne**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 77 alineatul (2) litera (e),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Într-un spațiu de liberă circulație a persoanelor, reintroducerea controalelor la frontierele interne ar trebui să rămână o măsură excepțională. Decizia de reintroducere a controalelor la frontierele interne ar trebui luată numai în ultimă instanță, pentru o perioadă limitată de timp și în măsura în care controalele sunt necesare și proporționale în raport cu amenințările grave la adresa ordinii publice sau a securității interne care au fost identificate.
- (2) Amenințările grave identificate pot fi abordate prin măsuri diferite, în funcție de natura și amploarea lor. Statele membre au, de asemenea, la dispoziție competențe polițienești, astfel cum se prevede la articolul 23 din Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen)⁸, care pot fi utilizate, cu respectarea anumitor condiții, în zonele de frontieră. Recomandarea Comisiei privind efectuarea de verificări proporționale de către poliție și cooperarea polițienească în spațiul Schengen⁹ oferă statelor membre orientări în acest sens.
- (3) În conformitate cu dispozițiile titlului III capitolul II din Codul Frontierelor Schengen, controalele la frontierele interne pot fi reintroduse ca măsură de ultimă instanță în cazul unei amenințări grave la adresa ordinii publice sau a securității interne, pe o perioadă limitată de maximum șase luni în cazul evenimentelor previzibile (articolul 25) și pe o perioadă limitată de maximum două luni pentru cazurile care necesită o acțiune imediată (articolul 28). Aceste termene s-au dovedit a fi suficiente pentru a gestiona amenințările grave decurgând din cele mai frecvente evenimente previzibile, cum ar fi evenimentele sportive internaționale sau evenimentele politice de nivel înalt.

⁸ JO L 77, 23.3.2016, p. 1.

⁹ C(2017) 3349 final din 12.5.2017.

- (4) Cu toate acestea, experiența a demonstrat că anumite amenințări grave la adresa ordinii publice sau a securității interne, cum ar fi amenințările teroriste transfrontaliere sau anumite cazuri de deplasări secundare ale migrantilor în situație nereglementară pe teritoriul Uniunii, care justifică reintroducerea controalelor la frontieră, pot depăși cu mult perioadele sus-menționate. Prin urmare, este necesar și justificat să se ajusteze la nevoile actuale perioadele maxime aplicabile reintroducerii temporare a controalelor la frontieră, asigurându-se în același timp că nu se recurge abuziv la o astfel de măsură și că aceasta rămâne o excepție destinată utilizării numai în ultimă instanță. În acest scop, perioada generală aplicabilă în temeiul articolului 25 din Codul frontierelor Schengen ar trebui majorată la un an.
- (5) Pentru a garanta că aceste controale la frontierele interne rămân o excepție, statele membre ar trebui să prezinte o evaluare a riscurilor referitoare la reintroducerea sau prelungirea preconizată a controalelor la frontieră. Evaluarea riscurilor ar trebui să analizeze, în particular, cât timp se preconizează să dureze amenințarea identificată și care secțiuni ale frontierelor interne sunt afectate, să demonstreze că prelungirea controalelor la frontieră este o măsură de ultimă instanță și să explice modul în care controalele la frontieră ar contribui la gestionarea amenințării identificate. În cazul controalelor la frontierele interne care depășesc șase luni, evaluarea riscurilor ar trebui să demonstreze, de asemenea, retroactiv eficiența reintroducerii controalelor la frontieră în ceea ce privește gestionarea amenințării identificate și să explice în detaliu modul în care fiecare stat membru învecinat afectat de o astfel de prelungire a fost consultat și implicat în stabilirea măsurilor operaționale cel mai puțin împovărătoare.
- (6) Calitatea evaluării riscurilor prezentate de statul membru în cauză va fi foarte importantă pentru evaluarea necesității și a proporționalității reintroducerii sau prelungirii preconizate a controalelor la frontieră. Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă și Europol ar trebui implicate în respectiva evaluare.
- (7) Competența Comisiei de a emite un aviz în temeiul articolului 27 alineatul (4) din Codul frontierelor Schengen ar trebui modificată pentru a reflecta noile obligații referitoare la evaluarea riscurilor care le revin statelor membre, inclusiv cooperarea cu statele membre afectate. Atunci când se efectuează controale la frontieră pe o perioadă mai mare de șase luni, Comisia ar trebui să fie obligată să emită un aviz. De asemenea, procedura de consultare prevăzută la articolul 27 alineatul (5) din Codul frontierelor Schengen ar trebui modificată pentru a reflecta rolul agențiilor (Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă și Europol) și pentru a se axa pe aspectele practice ale punerii în aplicare a diferitelor aspecte ale cooperării dintre statele membre, inclusiv coordonarea, atunci când este cazul, a diferitelor măsuri adoptate de ambele părți ale frontierei în cauză.
- (8) Pentru a asigura o mai bună adaptare a normelor revizuite la provocările legate de amenințări grave și persistente la adresa ordinii publice sau a securității interne, este necesar să se prevadă posibilitatea prelungirii controalelor la frontierele interne de așa natură încât perioada totală să depășească un an. Această prelungire ar trebui să însoțească măsuri naționale corespunzătoare comparabile ca nivel, cum ar fi declararea stării de urgență, întreprinse pe teritoriile în cauză pentru gestionarea amenințării. În orice caz, utilizarea unei astfel de posibilități nu poate duce la o prelungire a perioadei de efectuare a controalelor temporare la frontierele interne cu mai mult de doi ani.
- (9) Trimiterea făcută în articolul 25 alineatul (4) la articolul 29 ar trebui modificată în vederea clarificării relației dintre perioadele aplicabile în temeiul articolelor 29 și 25 din Codul frontierelor Schengen.

- (10) Posibilitatea de a efectua controale temporare la frontierele interne ca răspuns la o amenințare specifică la adresa ordinii publice sau a securității interne care durează mai mult de un an ar trebui să facă obiectul unei proceduri specifice.
- (11) În acest sens, Comisia ar trebui să emită un aviz cu privire la necesitatea și proporționalitatea unei astfel de prelungiri și, atunci când este cazul, cu privire la cooperarea cu statele membre învecinate.
- (12) Având în vedere natura unor astfel de măsuri, care au legătură cu competențele executive și de aplicare a legii de la nivel național referitoare la amenințările grave la adresa ordinii publice sau a securității interne, ar trebui să se confere în mod excepțional Consiliului competențe de executare pentru adoptarea de recomandări în cadrul acestei proceduri specifice.
- (13) Ținând seama de avizul Comisiei, Consiliul poate recomanda o astfel de prelungire suplimentară extraordinară și, atunci când este cazul, poate stabili condițiile aplicabile cooperării între statele membre în cauză, pentru a se asigura că este vorba de o măsură excepțională, aplicată numai atât timp cât este necesară și justificată și coerentă cu măsurile luate la nivel național pe teritoriul respectiv pentru a gestiona aceeași amenințare la adresa ordinii publice sau a securității interne. Recomandarea Consiliului ar trebui să fie o condiție prealabilă pentru orice prelungire suplimentară prin care se depășește perioada de un an, având deci aceeași natură ca cea prevăzută deja la articolul 29.
- (14) Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume permiterea prelungirii, în cazuri excepționale, a reintroducerea controalelor pe anumite porțiuni ale frontierelor interne pentru perioada necesară unui stat membru pentru a răspunde în mod adecvat unei amenințări persistente de natură transfrontalieră, vizează completarea normelor actuale privind reintroducerea temporară a controalelor la frontierele interne, acest obiectiv nu poate fi realizat de statele membre acționând individual, fiind necesară modificarea normelor comune stabilite la nivelul Uniunii. Astfel, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității stabilit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, prevăzut la același articol, dispozițiile prezentului regulament nu depășesc ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor respective.
- (15) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale. Deoarece prezentul regulament reprezintă o dezvoltare a acquis-ului Schengen, Danemarca ar trebui să decidă, în conformitate cu articolul 4 din protocolul menționat, în termen de șase luni de la decizia Consiliului cu privire la prezentul regulament, dacă îl va pune în aplicare în legislația sa națională.
- (16) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Regatul Unit nu participă, în conformitate cu Decizia 2000/365/CE a Consiliului¹⁰; prin urmare, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale.

¹⁰

Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 131, 1.6.2000, p. 43).

- (17) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului¹¹. Prin urmare, Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale.
- (18) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezentul regulament reprezintă o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea acestora din urmă la implementarea, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen¹², care intră sub incidența dispozițiilor articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE a Consiliului¹³.
- (19) În ceea ce privește Elveția, prezentul regulament reprezintă o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen¹⁴, care intră sub incidența dispozițiilor articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE¹⁵, citit în coroborare cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului¹⁶.
- (20) În ceea ce privește Liechtenstein, prezentul regulament reprezintă o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen¹⁷, care intră sub incidența dispozițiilor articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE, citit în coroborare cu articolul 3 din Decizia 2011/350/UE a Consiliului¹⁸.
- (21) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- (22) Prin urmare, Regulamentul (UE) 2016/399 ar trebui modificat în consecință,

¹¹ Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen (JO L 64, 7.3.2002, p. 20).

¹² JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

¹³ Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 privind anumite modalități de aplicare a Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și dezvoltării acquis-ului Schengen (JO L 176, 10.7.1999, p. 31).

¹⁴ JO L 53, 27.2.2008, p. 52.

¹⁵ Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 privind anumite modalități de aplicare a Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state în vederea punerii în aplicare, a asigurării respectării și dezvoltării acquis-ului Schengen (JO L 176, 10.7.1999, p. 31).

¹⁶ Decizia 2008/146/CE a Consiliului din 28 ianuarie 2008 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen (JO L 53, 27.2.2008, p. 1).

¹⁷ JO L 160, 18.6.2011, p. 21.

¹⁸ Decizia 2011/350/UE a Consiliului din 7 martie 2011 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, în ceea ce privește eliminarea controalelor la frontierele interne și circulația persoanelor (JO L 160, 18.6.2011, p. 19).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (UE) 2016/399 se modifică după cum urmează:

(1) Articolul 25 se înlocuiește cu următorul text:

„1. Atunci când în spațiul fără controale la frontierele interne există o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne dintr-un stat membru, statul membru respectiv poate reintroduce în mod excepțional controalele la toate frontierele interne sau în anumite părți ale frontierelor sale interne, pentru o perioadă limitată de maximum 30 de zile sau pe durata previzibilă a amenințării grave, dacă aceasta depășește 30 de zile, dar fără a se depăși șase luni. Domeniul de aplicare și durata reintroducerii temporare a controalelor la frontierele interne nu depășesc ceea ce este strict necesar pentru a răspunde amenințării grave.

2. Controalele la frontierele interne se reintroduc numai ca măsură de ultimă instanță și în conformitate cu articolele 27, 27a, 28 și 29. Criteriile prevăzute la articolul 26 și, respectiv, articolul 30 se iau în considerare în fiecare caz în care se are în vedere adoptarea unei decizii de reintroducere a controalelor la frontierele interne în temeiul articolului 27, 27a, 28 sau 29.

3. Dacă amenințarea gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne din statul membru afectat continuă după expirarea perioadei prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol, statul membru respectiv poate prelungi controalele la frontierele sale interne, ținând cont de criteriile prevăzute la articolul 26 și în conformitate cu articolul 27, din aceleași motive ca cele specificate la alineatul (1) din prezentul articol și, ținând cont de eventualele elemente noi, cu perioade reînnoibile corespunzătoare duratei previzibile a amenințării grave, fiecare astfel de perioadă fiind de maximum șase luni.

4. Perioada totală pe durata căreia sunt reintroduse controalele la frontierele interne, incluzând prelungirile prevăzute la alineatul (3) din prezentul articol, nu poate depăși un an.

În cazurile excepționale prevăzute la articolul 27a, perioada totală poate fi prelungită în continuare cu maximum doi ani, în conformitate cu articolul respectiv.

În cazul unor circumstanțe excepționale, astfel cum sunt menționate la articolul 29, perioada totală poate fi prelungită cu maximum doi ani, în conformitate cu alineatul (1) din articolul respectiv.”

(2) Articolul 27 se modifică după cum urmează:

(i) La alineatul (1) se adaugă o nouă literă (aa), după cum urmează:

„(aa) o evaluare a riscurilor prin care se evaluează cât timp se preconizează să dureze amenințarea identificată și ce secțiuni ale frontierelor interne sunt afectate și prin care se demonstrează că prelungirea controalelor la frontieră este o măsură de ultimă instanță și se explică modul în care controalele la frontieră ar contribui la gestionarea amenințării identificate. În cazul în care controalele la frontieră au fost deja reintroduse pe o perioadă mai mare de șase luni, evaluarea riscurilor explică, de asemenea, modul în care reintroducerea anterioară a controalelor la frontieră a contribuit la remedierea amenințării identificate.

Evaluarea riscurilor conține, de asemenea, un raport detaliat privind coordonarea care a avut loc între statul membru în cauză și statul membru sau statele membre cu care are frontiere interne la care au fost efectuate controale.

Comisia va comunica evaluarea riscurilor Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă și Europol, după caz;”

(ii) La alineatul (1) litera (e) se înlocuiește cu textul următor:

„(e) atunci când este cazul, măsurile care trebuie să fie luate de celelalte state membre, astfel cum au fost convenite înaintea reintroducerii temporare a controalelor la frontierele interne în cauză.”

(iii) la alineatul (1), ultima teză se înlocuiește cu următorul text:

„Atunci când este necesar, Comisia poate solicita informații suplimentare statului membru sau statelor membre în cauză, inclusiv în ceea ce privește cooperarea cu statele membre afectate de prelungirea preconizată a controalelor la frontierele interne, inclusiv informațiile suplimentare necesare pentru a evalua dacă este vorba într-adevăr de o măsură de ultimă instanță.”

(iv) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„4. În urma notificării efectuate de un stat membru în temeiul alineatului (1) și în vederea consultării prevăzute la alineatul (5), Comisia sau oricare dintre celelalte state membre poate emite un aviz, fără a aduce atingere articolului 72 din TFUE.

Atunci când are îndoieli în ceea ce privește necesitatea sau proporționalitatea reintroducerii preconizate a controalelor la frontierele interne sau atunci când consideră că ar fi adecvată o consultare asupra unor aspecte ale notificării, Comisia emite un aviz în acest sens.

Dacă un control la frontierele interne a fost deja reintrodus de șase luni, Comisia emite un aviz.”

(v) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Informațiile menționate la alineatul (1), precum și orice aviz al Comisiei sau al unui stat membru prevăzut la alineatul (4) fac obiectul unor consultări desfășurate sub conducerea Comisiei. Atunci când este cazul, consultarea include reuniuni comune între statul membru care preconizează reintroducerea controalelor la frontierele interne, celelalte state membre, în special cele afectate în mod direct de aceste măsuri, și agențiile relevante. Sunt examinate proporționalitatea măsurilor preconizate, amenințarea la adresa ordinii publice sau a securității interne care a fost identificată și modalitățile de asigurare a cooperării dintre statele membre. Statul membru care preconizează reintroducerea sau prelungirea controalelor la frontierele interne ține cont în cea mai mare măsură posibilă de rezultatele acestei consultări atunci când efectuează controale la frontieră.”

(3) Se adaugă un nou articol 27a:

„Procedura specifică pentru cazurile în care amenințarea gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne depășește un an

(1) În cazuri excepționale, dacă statul membru se confruntă cu aceeași amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne după expirarea perioadei menționate la articolul 25 alineatul (4) prima teză și dacă au fost adoptate pe teritoriul respectiv măsuri naționale excepționale comparabile ca nivel destinate gestionării acestei amenințări, controalele la frontieră reintroduse temporar ca

răspuns la amenințarea respectivă pot fi prelungite din nou, în conformitate cu prezentul articol.

2. Cu cel mult șase săptămâni înainte de expirarea perioadei prevăzute la articolul 25 alineatul (4) prima teză, statul membru în cauză notifică celorlalte state membre și Comisiei faptul că solicită o prelungire suplimentară, în conformitate cu procedura specifică prevăzută la prezentul articol. Notificarea conține informațiile prevăzute la articolul 27 alineatul (1) literele (a)-(e). Se aplică articolul 27 alineatele (2) și (3).

3. Comisia emite un aviz.

4. Consiliul, ținând cont în mod corespunzător de avizul Comisiei, poate recomanda ca statul membru să decidă prelungirea în continuare a controalelor la frontierele sale interne cu o perioadă de până la șase luni. Această perioadă poate fi prelungită de maximum trei ori, pentru câte o perioadă suplimentară de până la șase luni. În recomandarea sa, Consiliul indică cel puțin informațiile menționate la articolul 27 alineatul (1) literele (a)-(e). Atunci când este cazul, Consiliul stabilește condițiile aplicabile cooperării dintre statele membre în cauză.”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Bruxelles,

*Pentru Parlamentul European,
Președintele*

*Pentru Consiliu,
Președintele*